

1893-12-25

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Jens Ferdinand Willumsen

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover takker for Rohdes brev à 20. december, og for de tilsendte penge, som han beklager at have rykket for. Han kan godt forstå at artiklen om Willumsen har overrasket Rohde, men han har for længe siden fået et godt indtryk af manden, og de har set en del til hinanden under Hannovers ophold i Paris. Han vil komme til at savne Willumsen og hans kone, som ifølge Hannover er mønstereksemplet på en god hustru. De holdt den foregående aften en underholdende juleaften hjemme hos Willumsens. Hannover og Christiansen bliver kun en ti dages tid i London, og vender tilbage til København i midten af januar. Hannover vil gerne se kunst af Prærafaelitterne i London, og spørger Rohde om han ved hvor det findes. Hannover savner Rohde meget, og det har irriteret Christiansen at han har nævnt det flere gange på det seneste. Han spørger Rohde om han kender til et godt pensionat han kan flytte ind på når han ankommer til Danmark, og takker ham for støtten i løbet af det seneste år, der har været det tristeste i hans liv. Hos Willumsen har han set nogle af Rohdes litografier, som han roser.

TRANSSKRIFTION

Kjære, gode Ven,

Tak for Deres Linjer af 20ds. og

Tak for Postanvisningen. Det har

gjort mig meget ondt at maatte

rykke Dem, men jeg havde ingen

anden Udvej at gjøre. Jeg kommer

hjem uden at eje én eneste Øre, og

jeg har endog maattet bede Slott-

Møllers have nogen Gæld in

mente.

Jeg forstaaer, min Artikel om

Willumsen maa have overrasket

Dem noget. Det er længe siden, jeg

fik andre Indtryk af ham end

de, jeg modtog ved mit første

Besøg. Jeg burde for længe siden have

sagt Dem, at jeg ved at lære ham

nærmere at kjende har faaet

ham meget kær. Det Væsen, han

havde hin første Aften, jeg traf

ham hernede, aflagde han hurtigt.

Vi har været meget sammen, som
Regel 2 – 3 Gange om Ugen, og det

[2]

er de bedste Timer hernede, dem, jeg
har tilbragt hos ham. Det er mig
en ren Sorg at skulle rejse fra
ham og fra hans udmærkede
Kone, som jeg (i al Ærbødighed)
holder uendelig meget af. Hun
er et Mønster paa en god Hustru.
Takket være Willumsens
straalende og overgivne Humør
fejrede vi i Aftes en meget
munter Juleaften hos ham.

Midt i næste Maaned
kommer Chr. og jeg hjem. Vi
bliver kun en halv Snes Dage
i London. Hvis De ved noget
om, hvor man dér kan faa
Præfaeliterne [!] at se, beder jeg Dem
omgaaende meddele mig det.
Jeg længes ubeskrivelig meget
efter Dem. Jeg har flere Gange i den

[Lodret i venstre margen:

Jeg saa i Aftes Deres Litografier hos Willumsen og synes, De
kan være ret stolt over, at disse er Deres første Forsøg.]

[3]

sidste Tid gjort Christiansen ganske
bitter ved at tale om dette, at jeg
længtes efter Dem. De maa sørge
for at have Tid til nogle meget
lange Passiarer, naar jeg kommer
hjem. Endnu aner jeg ikke, hvor
jeg skal bo. Jeg tager sandsynligvis
først ind paa et Hotel og ser mig
saa om efter et Pensionat. De
kjender vel intet saadant af
fordelagtig Omtale?
Til Lykke til det nye Aar
og paa Gjensyn snart. Og lad

mig ikke glemme at sige Dem
Tak for alt, hvad De var for
mig i det gamle Aar, det
tristeste af alle.
Deres hengivne
Emil Hannover
Paris 25.XII.93

Kjære, gode Ven,

Tak for Deres Lingje af 20 d. og
Tak for Postavisningen. Det har
gjort mig meget ondt at maatte
rykke Dem, men jeg havde ingen
anden Udvej at gaa. Jeg kommer
hjem inden at jeg er eneste Pre, og
jeg har endog maattet bede Slott-
møllers have nogen Gæld im-
mente.

Jeg forstaaer, min Artikel om
Willhimsen maa have overrasket
Dem noget. Det er lang tid siden, jeg
fik andre Indsigte af ham end
de, jeg maatte ved mit første
Besøg. Jeg kunde for lang tid have
 sagt Dem, at jeg ved at lære ham
mellem at kjende har faaet
ham meget mere. Det var, han
havde sin første Aften, jeg traaf
ham hermed, aflagd han hurtigt.
Vi har været meget sammen, som
Regel 2-3 gange om Ugen, og det

Er saa i Aften Dem. Ligeledes hos Willimans og hustru. De
kan være det stædt og i Dem i Dem først senere.

er de bedste Timer hermed, dem, is
har tilhørt hos ham. Det er mig
en ren Sorg at skulle rejse fra
ham og fra hans i smærkede
Kone, som is (i al Orløsheds)
holder næstlig meget af. Hun
er et Mønster paa en god Hustru.

Takket være Willimans
straalende og overgængende Hustru
fejdes vi i Aften en meget
munter Juleaften hos ham.

midt i næste Maaned
kanne Chr. og is hjem. Vi
blive kun en halv Snes Dage
i London. Hvis De ved noget
om, hvor man der kan faa
Præfektterne at se, bede is Dem
omgaaende meddele mig det.

is længe ubeskrivelig meget
efter Dem. is har flere Gange i den

sidste Tid gjat Christiansen ganske
bitter ved at tale om dette, at jeg
langtes efter Dem. De maa sørge
for at have Tid til nogle meget
lange Passagerer, naar jeg kommer
hjem. Endnu aner jeg ikke, hvor
jeg skal bo. Jeg tager sandsynligvis
først ind paa et Hotel og ser mig
saa om efter et Pensionat. De
kjenner vel intet raadant af
fortællingens Omstændigheder?

Til Lykke til det nye Aar
og paa gensyn snart. Og lad
mig ikke glemme at sige Dem
Tak for alt, hvad De var for
mig i det gamle Aar, det
tristeste af alle.

Deres hengivne

Emil Hamner

Paris 25. XII. 93